

Tvede: Jeg er ganske enig med den højtærede Finansminister i, at ingen her paa Rigsdagen ønsker at forhøje Afgiftsatserne for dem, der benytter Banerne, mere end strengt nødvendigt. Naar den højtærede Minister nu nævner som Anledning til dette Lovforslag de forhøjede Lønninger, saa kan dette være rigtigt nok, men Aarsagen er jo dog den, at man vil skaffe Dækning for et Underskud, og Underskud var der allerede i Fjor, thi efter at vi havde behandlet Lovforslaget i Fjor, blev der tilbage et Underskud paa 24 Millioner Kroner. Og det Underskud vil dog vel ogsaa blive dækket gennem de Indtægter, der nu skal skaffes Statsbanerne.

Jørgen Berthelsen: I Anledning af den højtærede Finansministers sidste Udtalelser om, at samtlige Skatteydere har bidraget til det Statstilskud, som er givet Privatbanerne, vil jeg gerne sige: kan vi ikke vende det om og sige: har samtlige Skatteydere ikke ogsaa betalt til det Beløb, som Staten omtrent alene har baaret ved Anlæget af Statsbanerne? Men der er noget, der er endnu værre. Jeg har i min private Bedrift ikke været bange for, om et — større eller mindre — Anlæg, jeg havde med at bestille, kostede noget mere eller noget mindre, men hvad jeg har overordentlig stor Respekt for, det er den daglige Drift, om der er et dagligt Underskud. Og der vil jeg gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det er samtlige Skatteydere, altsaa ogsaa dem, der bor ved Privatbanerne og benytter dem paa korte Afstande, som maa bidrage til det Underskud, Statsbanerne har og har haft næsten under hele Krigen.

Finansministeren (Brandes): Jeg ønsker kun at sige et Par Ord til det ærede 3die landstingsvalgte Medlem (Tvede). Det ærede Medlem mener, at den Forhøjelse af Statsbanetaksterne, som vedtoges i Fjor, ikke forsløg til at dække Underskuddet fra forrige Finansaar, og det er ganske rigtigt, skønt det nu ikke var saa stort, som det ærede Medlem tror. Det ærede Medlem mente, det var 24 Mill. Kr., og om end jeg nu ikke har det rette Tal aldeles præsent — jeg er nu ikke Fagminister —, tror jeg dog at kunne sige, at det

kun var ca. 16 Mill. Kr. Men man kan jo ikke undres over, at dette Underskud ikke blev dækket, thi Takstforhøjelsen traadte jo ikke i Kraft før hen imod 1. Januar og virkede altsaa ikke paa det hele Finansaar. Det er imidlertid ikke det, som det drejer sig om her. Jeg tillod mig at sige, at hvis ikke Lønningsloven var blevet vedtaget og vedtaget med den Udgift, som den blev, havde man ikke behøvet den Forhøjelse af Statsbanernes Takster, som her foreslaas. Og heri har jeg Ret, thi i indeværende Finansaar vilde Statsbanerne være kommet ud af det uden Underskud, hvis ikke denne Lønningsforhøjelse i den Grad var kommet til at forøge Udgiften ved Driften. Derfor tror jeg, at jeg har Ret i at sige dette, at naar det er nødvendigt, er vi nødt til at vedtage denne Forhøjelse af Statsbanetaksterne. Og det kan jo være, vi bliver nødt til at komme igen, jeg vil saamænd ikke love, det er sidste Gang, et saadant Lovforslag kommer. Jeg troede, jeg var enig med det ærede Medlem i, at vi ikke skal komme med det, før det er nødvendigt, og det ærede Medlem kan ikke sige, at for indeværende Aar kunde vi forudse, at denne Forhøjelse maatte fremskaffes, for det havde ikke været nødvendigt, hvis ikke Lønningerne var steget til en saadan Højde, som Tilfældet har været.

Tvede: Jeg vil kun tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar jeg nævnedes Tallet 24 Millioner, saa var det, fordi det staar i den af Landstingsudvalget i Fjor afgivne Betænkning, som jeg har liggende foran mig, og mod hvis Rigtighed der ikke fra den højtærede Trafikministers Side er indvendt noget. Det var dog et Underskud, som trods den da vedtagne Forhøjelse blev til Stede. Det var derfor, vi den Gang hævdede, at man straks burde være gaaet til en større Forhøjelse, for at ikke det store Underskud skulde vedblive at være til Stede.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.